

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

V NIEDZIELA ZWYKŁA

6 (268) 6 LUTEGO 2022R.

(do użytku wewnętrznego)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Cudowny połów ryb i powołanie apostołów

Pewnego razu – gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret – zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy.

Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wy płyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!» A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współtowarzyszy w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napełnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały.

Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprowadził połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona.

A Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I wciągnąwszy łodzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim.

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Pan Jezus zwrócił się do zniechęconego marnym połowem Szymona: „Wy płyn na głębię i zarzuć sieci na połów!”. Szymon, jako doświadczony rybak znał zwyczaje ryb i wiedział, że w tym miejscu i o tej porze nic nie złowi. Jednak zaufał słowom Jezusa: „na Twoje słowo zarzucę sieci”. To posłuszeństwo w wierze umożliwiło obfity połów. Cudowny połów ryb opisany w dzisiejszej Ewangelii pokazując powołanie św. Piotra, stanowi zapowiedź jego przyszłej działalności apostoelskiej w łodzi Piotrowej – Kościoła. Będzie nią połów dusz ludzkich.

Drodzy Bracia Siostry

Minął kolejny miesiąc naszego życia. Pierwszy miesiąc roku 2022. Czas na weryfikację naszych planów, zamierzeń i postanowień noworocznych. Pewnie wiele życiowych sytuacji i spraw codziennych zainfekowanych jest przez ciągle trwający czas pandemii. Musimy jednak spojrzeć na rzeczywistość z szerszej perspektywy i bardziej obiektywnie niż wskazuje nam starach przed pandemią. Zauważamy i to w znacznym stopniu, osłabienie wiary i zmniejszenie liczby powołań do życia kapłańskiego, zakonnego i rodzinnego w sakramencie małżeństwa na Starym Kontynencie, a w naszym społeczeństwie jest to proces najszybciej postępujący pośród wszystkich państw Europy. Dzieje się to za sprawą nowoczesnych technologii i zniszczenia rodziny poprzez rozwody. Wyraźnie widać, że Europa, a my Polacy wraz z nią odwracamy się od swych korzeni, odwracamy się od Boga w Trójcy Jedynej.

Jak możemy temu zaradzić? co możemy zrobić, aby ocalić wiarę w naszych sercach, rodzinach i domach? Potrzebni są misjonarze nowego typu, którzy na nowo obudzą wiarę i wskażą jak bardzo ważna jest osobista relacja z Jezu-

sem Chrystusem. Drogi Czytelniku, skoro czytasz te słowa, możesz podzielić obawy Proboszcza co do stanu wiary w naszej Ojczyźnie i co za tym odzie w naszej Parafii i możesz sam stracić się jednym z misjonarzy głoszących Chrystusa. Otrzymałeś łaskę wiary, dostałeś darmową łaskę „zbawienia duszy” przez żywą wiarę i sakramenty – jesteś chrześcijaninem dzięki kulturze Europy - to i masz synowski obowiązek przywrócić Europie, Polsce, Parafii, rodzinie i małżeństwu to, co Ci dała chrześcijańska Tradycja.

Drodzy Parafianie. Podstawą do tego, byśmy stali się znów chrześcijanami w pełnym tego słowa, jest kultura, literatura, architektura. Jest konieczność, abyśmy znów **nauczyli się modlić**, czyli „aby udało się im **wyciszyć, by słuchać Boga**”, (słowa kardynała Saraha) co nie jest łatwe, gdy jesteśmy otoczeni technologią, która nie pozostawia nas w spokoju, kulturą śmierci i hedonizmu oraz architekturą użyteczności i wygody!

Trzeba nam na nowo zakwestionować wtłaczaną w nas tradycję narodową - świeckości państwa, rozdzielającą życie społeczne i religię. Każdy z nas – Ty Drogi Czytelniku także jesteś „jedną osobą, nie jesteś z jednej strony wierzącym, a z drugiej obywate-

lem świeckiego społeczeństwa”. To ja i Ty - **mamy patrzeć na Jezusa**. – To nie na człowieka mamy patrzeć. Nie celebrytów trzeba naśladować. To Jezus jest wzorem, wzorem doskonałym, człowiekiem doskonałym – „Czytajmy Jego Ewangelię. A także módlmy się i korzystajmy z sakramentów.

Do królestwa niebios wejdziemy nie dlatego, że mówimy: „Panie, Panie” – bo tak zostaliśmy wychowani. Wyznawanie wiary to umieszczenie Boga w swoim sercu, w swoim życiu, w swoim działaniu w pracy i w domu, w rodzinie i sąsiedztwie. Z jednej strony pandemia i strach o zdrowie i życie – z drugiej strony przemijający czas... dokąd zmierzasz? Możesz zostać Apostołem strachu, lęku i troski o zachowanie choćby jednej chwili doczesnego życia, albo możesz zostać Apostołem Jezusa Chrystusa, który powiedział **NIE LĘKAJCIE SIĘ!** I dał nam życie wieczne.

INTENCJE PAPIESKIE

lut: Za zakonnice i inne kobiety konsekrowane - dziękując im za ich misję i odwagę - aby nadal odkrywały nowe odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.

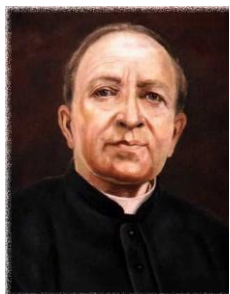
INTENCJA

ZA MIASTO STAŁOWA WOLA

lut: Za chorych i pracowników służby zdrowia.

ZAUFAJ BOGU

Ufność jest fundamentalną postawą człowieka. Zaufanie towarzyszy nam na każdym kroku, nawet jeśli czasem nie jesteśmy tego świadomi. W sferze nadprzyrodzonej ufność to postawa człowieka, który swoje życie całkowicie powierzył Bogu. Zakłada wiarę w Jego wszechmoc – czyli w to, że w każdej sytuacji jest w stanie mi pomóc – oraz wiarę w Jego mądrość – On wie, co dla mnie najlepsze. Ufność to także wiara w Jego miłość oraz pragnienie Jego działania. Chrześcijanin zawsze głęboko i bezgranicznie ufa Bogu i jako ukochane dziecko ma pewność, że Bóg jest przy nim zawsze obecny i czuwa nad nim. Ufność w miłosierdzie Boga daje pokój. Jak dziecko spokojnie zasypia na rękach matki, nie obawiając się niczego, tak dusza ufająca miłosierdziu Boga pozostaje zawsze spokojna, niczego się nie obawia, przed niczym się nie trwoży, bo wie, iż prędzej matka zapomni o dziecku swoim, niż Bóg o tych, którzy Mu zaufali.

„OKRUSZKI”
SŁÓW
Ks.
MARKIEWICZA

Jedynie w Bogu możemy znaleźć prawdziwe szczęście, o którym ludzie rozmówiani w rzeczach ziemskich nie mają żadnego pojęcia.

* * *

Jeżu oświecaj mnie, by widział zawsze prawdę
– według nauki Ducha Świętego.

* * *

Dusza skupiona, to dusza nieustannie rozmyślająca i modląca się.
Bez skupienia nie ma dobrej modlitwy.

PANIE OTO JESTEŚMY NAJMNIEJSI

– Panie oto jesteśmy najmniejsi spośród wszystkich narodów. Oto jesteśmy dziś ponizeni na całej ziemi z powodu naszych grzechów. Nie ma obecnie

władcy, proroka, ani wodza... – to słowa z modlitwy Azariasza z Księgi Daniela. Azariasz modlił się do Boga w czasie niewoli w Babilonie. Babilon to system zniewolenia, kłamstwa, strachu i przemocy w każdym czasie, epoce i kulturze. Azariasz modlił się do Boga w czasie, kiedy na rozkaz władcy Babilonu trzech młodzieńcy zostali wrzuceni do ognistego pieca. Trzej młodzieńcy w ognistym piecu wysławiali Boga. Anioł na rozkaz Boga ocalił trzech młodzieńców. – Słyszałem o tobie, że posiadasz boskiego ducha i że uznano w tobie światło, rozwagę i nadzwyczajną mądrość – to słowa władcy Babilonu do proroka Daniela. Daniel usłyszał, że będzie trzecią najważniejszą osobą w Babilonie, jeśli będzie prorokował korzystnie dla króla. Zapowiedź pozornego wywyższenia w systemie kłamstwa nie wywarła żadnego wrażenia na Danielu. Za odważne słowa prawdy do króla Babilonu Daniel na jego rozkaz został wrzucony do jaskini lwów. Anioł Boga uratował Daniela. Daniel doczekał upadku Babilonu i wywyższenia Jedynego Boga przez kolejnych władców.

ŚWIATOWY DZIEŃ CHORYCH

11 lutego 2022 r. - w dniu wspomnienia Najświętszej Maryi Panny z Lourdes - po raz trzydziesty będziemy obchodzić Światowy Dzień Chorego, ustanowiony w 1992 r. przez św. Jana Pawła II. W kościoła są organizowane uroczyste liturgie, połączone z udzieleniem **sakramentu namaszczenia chorych**. Jest to znak sakramentalny zostawiony przez Chrystusa jako narzędzie uświęcenia naszego cierpienia. Przez ten sakrament Chrystus chce nam pokazać, że cierpienie nie musi człowieka niszczyć, może go doskonalić. W ten sposób Chrystus nadał ludzkiemu cierpieniu sens. „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15).

MSZA ŚW. W INTENCJI
CHORYCH I CIERPIĄCYCH
11 LUTEGO BR.:

- W NASZYM KOŚCIELE
GODZ. **12.00**

- W KAPLICY
ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA
(DPS)
GODZ. **10.00**

CZYTAMY KATECHIZM (23)

Co oznacza wniebowstąpienie Jezusa?

Wniebowstąpienie Jezusa jest znakiem ostatecznego wejścia człowieczeństwa Chrystusa do niebieskiego królestwa i chwały Boga, skąd powtórnie przyjdzie, ale zanim to się stanie, chwala ta zakrywa Go przed oczami świata.

Niektórzy porównują wniebowstąpienie Jezusa z podróżą kosmiczną i pytają: gdzie zatem Jezus jest dzisiaj? Ludzie ci nie zrozumieli, że Pismo święte

i w tym przypadku używa obrazu. Jezus, otoczony obłokiem wstępuje do nieba. Oznacza to, że Bóg Ojciec wyniósł swego Syna ponad cały świat. W Starym Testamencie obłok jest symbolem potężnej obecności Boga. Bóg w obłoku prowadził Izraelitów, z obłoku przemawia podczas chrztu w Jordanie i podczas przemienienia na Górze Tabor. Jezus zatem wszedł do chwały Boga i uczestniczy w Jego potędze i wielkości.

Jezus zostaje wywyższony, ale nie odchodzi od nas. Już w czasach rzymskich chrześcijanie przedstawiali Jezusa jako wszechmocnego Pana świata, na przykład na pięknych mozaikach. Wspólnota, celebrując Mszę świętą, miała przed oczami wywyższonego Pana. W czasie Eucharystii wyrażamy również nasze oczekiwanie na "przyjście Jezusa w chwale". Pierwotny Kościół był zafascynowany tą myślą: na końcu czasów Chrystus przyjdzie jako zwycięzca i jako sędzia, a wówczas "Jego królestwu nie będzie końca". Wniebowstąpienie Chrystusa jest świętem nadziei i tak właśnie powinniśmy je celebrować.

(ks. Dariusz Kielar)

WSPOMNIENIA LITURGICZNE W TYM TYGODNIU

7 lutego

św. Ryszard,
król

św. Teodor,
żołnierz, męczennik
św. Koleta z Corbie,
dziewica

św. Gwaryn,
biskup

8 lutego

św. Hieronim Emiliani

św. Józefina Bakhita,
dziewica

św. Idzi Maria
od **św. Józefa,**
zakonnik

9 lutego

św. Apolonia,
dziewica i męczennica

10 lutego

św. Scholastyka,
dziewica

11 lutego

Najświętsza Maryja Panna
z Lourdes

św. Grzegorz II,
papież

św. Benedykt z Anianu,
opat

12 lutego

bł. Reginald z Orleanu,
prezbiter

bł. Humbelina,
mniszka

ZE STARYCH KALENDARZY

Gdy mróz
w lutym ostro trzyma,
tedy już niedługa zima.

Na św. Jacenty
łamią się pod lodem pręty.
(10.02)

CUDA EUCHARYSTYCZNE (1)

LANCIANO

W klasztorze w Lanciano we włoskiej prowincji Chieti nad Adriatykiem w roku 750, pewien mnich benedyktyński z kościoła San Legonziano, powątpiewający w rzeczywistą obecność Chrystusa w Komunii św., zobaczył w czasie Mszy św., że po słowach konsekracji hostia stała się kawałkiem ciała, a wino - krwią. Przerażony, próbował

ukryć to przed ludźmi, zawijając hostię w kawałek materiału i zakrywając kielich, ale krople krwi kapwały obficie na podłogę i całą sprawa stała się szybko znana w okolicy. Grudki krwi i cząstki ciała są do dzisiaj przechowywane z wielką czcią w pięknym relikwiarzu. W wyniku badań, z użyciem najnowocześniejszych metod naukowych, stwierdzono, że zachowana cząstka ciała jest częścią mięśnia sercowego.

ZIMOWISKO Z MICHALITAMI!

Michalicy zapraszają na zimowisko podczas ferii zimowych w 2022 r. Zaproszenie kierujemy do młodzieży od 12 do 18 roku życia.

Miejsce docelowe: **Rycerka**

Termin:

21 – 26 lutego 2022

Zimowisko prowadzą Michalicy:

ks. Jarosław Witkowski

ks. Jacek Księżopolski

ks. Emil Kurek

ks. Rafał Chorobik

Formularz zgłoszeniowy
na Zimowisko:

michalickiezimowiska.pl

8 lutego

we wtorek

o godzinie **19.00**

odbędzie się spotkanie formacyjne dla osób zawierzonych Maryi. Zapraszamy wszystkie osoby zainteresowane pogłębianiem duchowości maryjnej do domu duszpasterskiego. (pierwsze piętro.)

CZAS UCIEKA, WIECZNOŚĆ CZEKA

Trudno niektórym wytrzymać godzinę z Jezusem, a nawet kwadrans dziennie. Jakim więc cudem wytrzymają z Nim całą wieczność? Niech się nikt nie łudzi myśląc, że dopiero po śmierci będzie się o to starał. Jeśli niebo dla kogoś nie jest już teraz upragnione, po śmierci tym bardziej nie będzie.

(A.P.)

GŁĘBIA POCIĄGA

Przy brzegu jest spokojnie, bo jest płytko. Głębia pociąga, ale wymaga trudu i odwagi. Ktokolwiek był nad morzem lub jeziorem, wie jak z tym jest. Jedni wypływają na głębie, nurkują i szukają głębokich wrażeń, inni wolą pozostawać przy spokojnym brzegu. Wolą zamoczyć stopy, co odważniejsi kolana, ale dalej nie pójdą. W życiu duchowym jest podobnie. Jedni wypływają na głębie, inni zostają przy brzegu. „Wypłyn na głębie” – to zachęta dla pragnących czegoś więcej, niż codzienność. To zaproszenie dla tych, których głębia pociąga.

(p-Q)

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**
adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;
www.stalowawola-michalici.pl;
✉ parafia.sw@gmail.com;